

F. Fleta Polo

**CINC DUOS
CONCERTANTS**

Núms. 6 • 7 • 8

Viola i Piano

E576

F. Fleta Polo • Cinc duos concertants per a viola i piano (Vol. III) 6, 7 i 8

Per la seva condició d'instrumentista de corda, F. Fleta Polo sempre ha estimat de forma especial els instruments d'aquesta família i la major part de les seves obres compten amb aquests instruments com a protagonistes. En els darrers anys, des del 2005, Fleta ha compostat una sèrie de duets concertants per a instruments de corda i piano: cinc per a violí, cinc per a viola, cinc per a violoncel i un per a contrabaix. Teniu a les mans l'edició dels cinc **Duets concertants per a viola i piano**, numerats del 6 al 10, ja que els cinc primers de la sèrie són per a violí (CLIVIS ref: E594 i E595).

Es tracta d'obres breus però intenses, expressives i idiomàtiques —l'autor és bon coneixedor de l'instrument per al que escriu i n'explota les possibilitats de forma gens forçada— que transiten per diferents aires, tempos i ritmes. Els sis duets estan dedicats al seu bon amic, i també intèrpret de viola, Abili Fort que sempre ha animat l'autor a compondre, a no deixar la ploma, i ha promogut l'edició i la interpretació de les obres de Fleta Polo.

Cada un dels cinc **Duets concertants per a viola i piano** consten de dos moviments contrastats. El **Duo núm. 6** s'inicia amb un moviment de caràcter juganer, trepidant i amb un ritme insistent que es complementa amb un *Andante* més líric. Del **Duo núm. 7** en destaca el segon temps, amb un moviment perpetu intens i un final al registre agut de gran efecte. Malgrat que els duets concertants de Fleta no són obres de virtuosisme, no és estrany trobar passatges amb una alta dificultat per als intèrprets, com en el **Duo núm. 8**, i amb un grau molt elevat d'exigència en el treball cambrístic. El ritme constant o, com diu l'autor, "el ritme mediterrani de les meves obres" és present al llarg de la partitura, encara que sovint ho és de forma subtil, com en el **Duo núm. 9**, que es resol amb un final enèrgic. El darrer duet, el número **10**, destaca pels diferents tractaments que dona a la mateixa figura rítmica i melòdica al llarg de l'obra, tan en un instrument com en l'altre.

David Puertas

Músic i Periodista

Francisco Fleta Polo va néixer a Barcelona el 1931 i estudià al Conservatori Superior Municipal de Música d'aquesta mateixa ciutat, centre en el qual obtingué els títols Superiors de Violí, Viola i Trompeta a més dels estudis de composició i direcció d'orquestra.

Com a intèrpret de viola ha format part de les orquestres Simfònica del Gran Teatre del Liceu de la mateixa ciutat (1961-64), i Simfònica de RTVE de Madrid (1965-69) i a la Ciutat de Barcelona (des del 1970). Per oposició obtingué la plaça de catedràtic de Viola al Conservatori Superior de Barcelona.

El seu catàleg és molt extens i consta d'obres per a diversos instruments i formacions instrumentals que han estat interpretades per diverses generacions d'alumnes en el seus estudis, obres fetes a la mida dels estudiants del seu entorn. Consta també de diverses obres per a orquestra entre les quals hi ha quatre simfonies; la segona i la tercera estrenades per l'Orquestra Simfònica de Barcelona (OBC) i la quarta per la Banda Municipal de la mateixa ciutat. La seva Sonata per a Viola op. 62 va ser escollida i interpretada al Congrés Internacional de Viola a l'estat d'Illinois (USA). Com a pedagog ha elaborat un complet mètode pràctic per a Viola i Violí. Gran part de la seva obra està editada per aquesta editorial (Clivis Publicacions).

La seva música és rica en contrapunt i efectes tímbrics que li donen un caire de genialitat molt singular.

**F. Fleta Polo • Cinco Dúos concertantes para viola y piano
(Vol. III) 6, 7 y 8**

Por la su condición de instrumentista de cuerda, Francisco Fleta Polo siempre ha amado de forma especial los instrumentos de esta familia y la mayor parte de sus obras cuentan con ellos como protagonistas. En los últimos años, desde 2005, Fleta Polo ha compuesto una serie de duetos concertantes para instrumentos de cuerda y piano: cinco para violín, cinc para viola, cinco para violonchelo y uno para contrabajo. La presente edición de los cinco *Duets concertants per a viola i piano*, numerados del 6 al 10, puesto que los cinco primeros de la serie son para violín (CLIVIS ref: E594 i E595).

Se trata de obras breves pero intensas, expresivas e idiomáticas — el autor es un buen conocedor del instrumento para el que escribe i así explota sus máximas posibilidades de forma natural— que transitan por diferentes aires, tempos y ritmos. Estos seis duetos están dedicados a su buen amigo, i también intérprete de viola, Abili Fort quién siempre ha animado al autor a seguir componiendo, a no dejar la pluma, promoviendo la edición y la interpretación de la obra de Fleta Polo.

Cada uno de los cinco *Duets concertants per a viola i piano* constan de dos movimientos contrastados. El *Duo nº 6* comienza con un movimiento de carácter juguetón, trepidante y con(Vol. IV) 9 i 10 un ritmo insistente que se complementa con un *Andante* más lírico. Del *Duo nº 7* destacamos el segundo tiempo en un movimiento perpetuo intenso y un final en el registro agudo de gran efecto. A pesar de que los duetos concertantes de Fleta no son obras de virtuosismo, no es extraño encontrar pasajes de alta dificultad para los intérpretes, como es el caso del *Duo nº 8*, con un alto grado de exigencia en el trabajo de cámara. El ritmo constante o, como bien dice el propio autor, “el ritmo mediterráneo de mis obras” está presente a lo largo de la partitura, aunque a menudo de forma sutil, como en el *Duo nº 9*, que resuelve en un final enérgico. El último de los duetos para viola y piano, el número *10*, destaca por los diferentes tratamientos que se dan en una misma figura rítmica y melódica a lo largo de la obra en ambos instrumentos.

David Puertas
Músico y Periodista

Francisco Fleta Polo nació en Barcelona en 1931 y estudió en el Conservatorio Superior Municipal de Música de esta misma ciudad. Allí obtuvo los títulos Superior de Violín, Viola y Trompeta además de los estudios de Composición y Dirección de Orquesta.

Como intérprete de viola formó parte de las orquestas Sinfónica del Gran Teatro del Liceo (Barcelona 1961-64), Sinfónica de RTVE (Madrid 1965-69) i la Ciudad de Barcelona (desde 1970). Por oposición obtuvo la plaza de Catedrático de Viola en el Conservatorio Superior Municipal de Música de Barcelona.

Tiene un catálogo muy extenso de obras para diversos instrumentos y formaciones instrumentales que han sido interpretadas por varias generaciones de alumnos durante sus estudios, obras hechas a la medida de los estudiantes de su entorno. Consta también de varias obras para orquesta y entre ellas cuatro sinfonías; las segunda y tercera fueron estrenadas por la Orquesta Sinfónica de Barcelona y la cuarta por la Banda Municipal de esta misma ciudad. Su Sonata para Viola op. 62 fue escogida e interpretada en el Congreso Internacional de Viola de Illinois (USA). Como pedagogo ha elaborado un eficaz método práctico para Viola y Violín. Gran parte de sus obras están editadas por esta editorial (Clivis Publicacions).

Su música es muy rica en contrapunto y efectos tímbricos que le dan un aire de genialidad muy singular.

**F. Fleta Polo • Five Concertante duets for viola and piano
(Vol. 3) 6, 7 & 8**

As a string instrumentalist, F. Fleta Polo has always shown a special fondness of the instruments within this family and they are the protagonists of the majority of his works. In recent years, and particularly since 2005, Fleta has composed a series of duet concertos for string instruments and piano: five for violin, five for viola, five for cello and one for double bass. This is the edition of the five *Duet concertos for viola and piano*, numbered 6 to 10, as the first five duets of the series are for violin (CLIVIS ref: E594 and E595).

They are short but intense, expressive and idiomatic works which move through different aires, tempos and rhythms. The author is a real expert in the instrument he composes for and he knows how to exploit its possibilities in a way that is not at all forced. The six duets are dedicated to his good friend and viola player, Abili Fort, who has always encouraged the composer to write, to never leave his pen aside, and who has also promoted the publication and performance of Fleta Polo's works.

Each one of the five *Duet concertos for viola and piano* are made up of two contrasting movements. *Duet no. 6* starts with a playful and lively movement, with an insistent rhythm that is complemented by a more lyrical *Andante*. *Duet no. 7* features a notable second half, with a constant intense movement and a finish in the high-pitched range, creating great effect. Despite the fact that Fleta's duet concertos are not virtuosic works, it is not uncommon to find passages that are highly difficult for performers. *Duet no. 8* is an example of this, with a very demanding level of chamber music work. The constant rhythm or, as the composer says, “the Mediterranean rhythm of my works” is present throughout the score, although it often appears in a subtle way, like in *Duet no. 9*, which culminates in an energetic finish. The highlight of the last duet, number *10*, lies in the different treatments he gives to the same rhythmic and melodic figure throughout the work, both in one instrument and the other.

David Puertas
Musician and Journalist

Francisco Fleta Polo was born in 1931 in Barcelona. He attended the Barcelona Conservatory for Advanced Studies in Music where he obtained an advanced certificate in the Violin, Viola and Trumpet qualifications and trained as a Composer and Conductor.

He played the viola in the Symphonic orchestras of the Gran Teatre del Liceu, Barcelona's opera house (1961-64), RTVE, the Spanish state broadcasting company, (Madrid 1965-69) and the City of Barcelona (since 1970). He was selected for the post of Viola Professor at the Barcelona Conservatory for advanced studies in music in a national eliminatory exam.

Hi has a very wide catalogue of works for several instruments and instrumental ensembles which have played by several generations of students in the course of their music studies. These works were written with his students in mind. He has also composed works for orchestra including four symphonies; the second and the third were first played in public by the Barcelona Symphonic orchestra and the fourth by the Barcelona Municipal Band. His Sonata for the Viola op.69 was chosen to be played at the International Viola Congress in Illinois (USA). For his students he has designed a highly successful practical course for the Viola and Violin. Most of his works are edited by this company (Clivis Publicacions).

His music is rich in counterpoint and timbre effects which give it a very unique air of genius.

7

Musical score for measures 7-8. The system includes three staves: a top staff with a treble clef and a 12/8 time signature, and two lower staves (treble and bass clefs) grouped by a brace. The top staff features a continuous eighth-note accompaniment with dynamic markings of *f* and a hairpin crescendo. The middle and bottom staves contain melodic lines with dynamic markings of *f* and *f*, and various articulation marks such as accents and slurs.

9

Musical score for measures 9-10. The system includes three staves. The top staff has a treble clef and 12/8 time signature, with dynamic markings of *mf* and *mf*. The middle and bottom staves are grouped by a brace and feature a complex accompaniment with dynamic markings of *f*, *mf*, *mf*, and *f*. The middle staff has melodic lines with slurs and accents.

11

Musical score for measures 11-12. The system includes three staves. The top staff has a treble clef and 12/8 time signature, with dynamic markings of *f*, *mf*, *f*, and *f*. The middle and bottom staves are grouped by a brace. The middle staff has melodic lines with slurs and accents, and dynamic markings of *f* and *f*. The bottom staff features a rhythmic accompaniment.

13

Measures 13-14. The score is in 2/4 time. The upper staff (violin) features a melodic line with accents and dynamic markings of *f*. The lower staff (piano) consists of a dense, rhythmic accompaniment of chords and eighth notes, with dynamic markings of *f* and *mf*.

15

Measures 15-16. The upper staff continues the melodic line with dynamic markings of *mf* and *f*. The lower staff maintains the rhythmic accompaniment, with a dynamic marking of *f* in measure 16.

meno mosso

17

Measures 17-18. The tempo marking "meno mosso" is present. The upper staff has a melodic line with dynamic markings of *mf* and *f*. The lower staff features a rhythmic accompaniment with dynamic markings of *mp* and *f*. The time signature changes to 5/4.